

Keskeny úton

Mindent Isten dicsőségére tegyetek. /1Kor 10, 31/

“Mit mondunk azért ezekre? Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?” (Róm 8,31)

31. Mit mondunk azért. A tétel kellő bizonyítása után most már felkiáltásokba tör ki, s ezekkel azt juttatja kifejezésre, hogy milyen lelki nagyságot kell tanúsítaniuk a hívőknek, mikor a szerencsétlenségek a kétségbeesés felé sodorják őket. Ezekkel a szavakkal pedig arra tanít, hogy Isten atyai szeretetén alapszik az a legyőzhetetlen bátorság, amely minden kísértést legyőz. Mert tudjuk, hogy Isten szeretetéről vagy gyűlöletéről csupán a jelenlegi állapotuk szemlélete alapján szoktak véleményt alkotni az emberek. Tehát amikor dolgaik nem járnak kedvező sikerrel, akkor kesergés szállja meg lelküket, s ez minden bizodalmát és vigasztalódást kiöl belőlük. De Pál ezzel szemben azt mondja, hogy mélyebb alapra kell támaszkodnunk; s ezért helytelenül okoskodnak, akik csak földi küzdelmeik szomorú látványát tartják szemük előtt. Beismerem ugyan, hogy Isten ostorcsapásait magukban véve méltán tekintik az ő ha-

ragja jeleinek, de mivel a Krisztusban áldásosak, Pál azt kívánja, hogy mindenekelőtt az atyai szeretetet ragadják meg az emberek, hogy ezzel a védőpajzzsal felszerelve, bátran dacoljanak minden bajjal. Mert valósággal ércfal számukra az, hogy Isten jóindulatából minden veszedelemmel szemben biztonságban lesznek. De mégsem úgy érti ezt, hogy semmi baj sem ér majd minket; hanem az ellenség mindenféle fajtájával szemben győzelmet ígér nekünk.

Ha az Isten velünk. Ez a legfőbb, sőt az egyetlen támasz, amely minden kísértésben megtart minket. Mert ha Isten nincs hozzánk

jóindulattal, még akkor sem támadhatna bennünk semmi bizodalom, ha minden a legkedvezőbb színben tünnék is föl előttünk. De viszont az ő kegyelme egymagában is elég nagy vigasztalás nekünk minden szomorúságban, s elég erős oltalom a bajok minden viharával szemben. S erre vonatkozik a Szentírás bizonyossága, miszerint a szentek egyedül Isten erejében bizakodva meg merik vetni mindazt, ami ezen a világon ellenükre van. *Ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy* (Zsolt. 23,4). *Istenben bízom, ember mit árt-hatna nékem?* (Zsolt. 56,5). *Nem félek sok ezernyi néptől sem, amely körös-körül felállott ellenem* (Zsolt. 3,7). Mert sem az ég alatt, sem az ég

fölött nincs olyan hatalom, mely az Isten karjának ellene tudna állani. Tehát ha ő a védelmezőnk, akkor egyáltalán nem kell félnünk semmiféle ártalomtól. Ezért csak az tanúsít igazi bizodalmat Isten iránt, aki az ő védelmével megelégedve, semmitől sem retten meg annyira, hogy bátorságát elveszítse. Igaz, hogy gyakorta megrendülnek a hívők, de sohasem buknak el teljesen. Összegezve a dolgot: az apostol okfejtése arra irányul, hogy a kegyes léleknek a Szent Lélek belső bizonyágtétele által kell megállania s nem szabad külső dolgoktól függnie.

*Kálvin János: A rómaiakhoz írt levél
magyarázata*

Balatonszárszó - ahol gyógyul a lélek

Idén 10. alkalommal vettünk részt a férjemmel és a fiainkkal a balatonszárszói csendes héten. Nálunk ez az alkalom vált a családi időszámításunk egyik viszonyítási pontjává: az év második felében a karácsonyt várják a fiúk, utána meg Szárszót. De nem ám csak a gyerekek...

Hogy mit tud a gyülekezeti csendeshét? Meggyőződésem, hogy összeér ég és föld. Ahogy a Bibliából tanultuk, Isten országa közöttünk van, és mikor 150-200 ember gyűlik össze, hogy Istennel és egymással töltsön időt, akkor ott könnyebb is érezni a köztünk munkálkodó Szentlelket.

Balatonszárszó a találkozások, beszélgetések, ráébredések, kapcsolódások, tükörbenézések tere, ahol jókedvű, szeretetteli, játékos és komoly időt tölthetünk a hitbéli családunkkal.

Régen mindig úgy volt hirdelve, hogy családosok csendeshete, de azóta sokat bővült a kör. Én úgy érzem, hogy Balatonszárszón a Soli Deo Gloria hotelben a gyülekezet, mint család csendes hete.

Minden évben kapok valami nagy lelki ajándékot Szárszón: idén egy nagyon nehéz lelki állapotból húzott ki, amiben szerepe volt a délelőtti előadásoknak, kiscsoportos beszélgetéseknek, az esti gondolatéresztőknek, és a kötetlenebb találkozásoknak is.

"Uram, jó nekünk itt lenni" (Mt 17, 4). De ahogy a megdicsőülés helyén sem maradhattak a tanítványok Urunkkal elvonulva, úgy tölünk is azt várja Jézus, hogy menjünk ki a világba, és ott legyünk a szó és a világosság. De amit idén Szárszón én a szívembe véstem, az pont ez: Isten nélkül nem megy, de vele a lehetetlen is lehetséges. Csak legyünk lelki szegények, akiket ő tölthet meg, a vele való kapcsolatban.

Jövőre remélem ugyanott találkozunk, mert ahogy a gyerekeim is megfogalmazzák: így együtt lenni a közösséggel és egymással a földi mennyország.

Tóth-Bognár Borbála

Hittantábor

Idén nyáron is két hetet megtöltöttünk gyerekekkel, élményekkel, Isten Igéjével. Világjáró hittantáborainkban képzeletben beutazzuk a világ különböző tájait. Megismerkedtünk Görögországgal, ahol Pál apostol is járt, és készítettünk cserépedényeket, hogy emlékeztessen minket arra, hogy a testünk és a lelkünk is törekeny. Afrikában az etióp kincstárnok útját követhettük végig, amíg a kérdésektől érkezett a válaszokig, és megkeresztelkedett. Közösen összegyűjtöttük, mennyi mindent tudunk már Jézusról. Tamással, a hitetlen tanítvánnyal Távolságot is eljutottunk. Majd visszatértünk Afrikába, Egyiptomba,

ahol Józseffel nemcsak álmokat fejtettünk meg, hanem egy kicsit a takarékoskodásról is elgondolkodtunk. Utolsó nap pedig Amerikába is ellátogattunk egy napra, hogy a gazdag ifjú példáján keresztül átgondoljuk életünk fontossági sorrendjét. Bár programokban is bővelkedtünk és sok helyre elutaztunk (Pénzmúzeum, Szépművészeti Múzeum, Városliget, Gödöllő, Elevenpark), mégis az a vágyunk, hogy a lelki utazás is ugyanolyan emlék maradjon a gyerekek számára, mint akár egy játszótérezés.

Tarnai Anikó

Csendeshét Mátraházán

Mi, akik nem most voltunk fiatalok, izgatottan készültünk szokásos szeptemberi elvonulásunkra. Az időjárás részéről a fogadtatás nem volt valami kellemes, mert zuhogott az eső, ennek ellenére mindenki szerencsésen megérkezett a finom ebédre.

Másnaptól az időjárás is kegyes volt hozzánk, ezért a reggelik előtt egy jót tornáztunk közösen a szabadban, kirándultunk a szokott helyeinkre, mint Sástó, Mátraháza körút, Kékestető.

A délelőtti alkalmakon a bibliaolvasó kalauz szerint az ószövetségi igéket beszéltük meg, az esti alkalmakon pedig az újszövetségeket. Napközben a séták és a kirán-

dulások alkalmával ismerkedtünk, beszélgettünk a testvérekkel örömteli pillanatokat okozva egymásnak.

Engem nagyon megérintett egy testvérünk bizonyágtétele, ami arról szólt, hogy az elmúlt 2 év egészségügyi és magánéleti kihívásaiban hogy jelent meg Isten gyógyító szeretete és kegyelme.

Sokat gondoltunk azokra, és emlegettük a testvéreket, akik még tavaly velünk voltak, de idén már nem tudtak feljönni. Megígértük egymásnak, ha Isten is úgy akarja, jövőre ismét találkozunk egymással és a „hegygel”.

Fogarasi Judit

Kórustalálkozó

Szűk másfél évvel a tavalyi egyházmegyei kórustalálkozó után énekkarunk új lehetőséget kapott a templom falain kívüli bemutatkozásra, még hozzá a Ráday-napok keretében megrendezett kórustalálkozón, 2024. 09. 28-án, egy esős, hűvös szombati napon. Nagy kihívást jelentett számunkra a gyors felkészülés, hiszen próbaév eleje lévén mindössze két próbánk volt négy művet felfrissíteni és egy közös kánont betanulni.

Az egyik műben a kórust kísérő vonósnégyes összetétele is változott program ütközés miatt, így két gyülekezeti zenésznünk vállalta, hogy beugrik és két próba alatt felkészül, ami nagyon szépen sikerült is. A csapat lelkesedése és szorgalma minden kételyt eloszlattott és magabiztosan érkezhettünk a helyszínre. Monostori Ferenc egyházzenei referens köszöntő szavai után a megnyitót Somogyi

Péter dunamelléki lelkészi főjegyző tartotta, mellyel kezdetét vette a 6 kórus részvételével rendezett találkozó, melyen énekkarunk utolsóként léphetett színpadra. Hála Istennek egy felemelő, áldott alkalmat élhettünk át, a többi énekkarban is gyönyörködhettünk és a saját énekszolgálatunk után is lelkileg feltöltekezve jöhettünk le a színpadról.

Egy rövid szünet után az esemény megkoronázásaként a kinti színpadon az egyesített kórusban felcsendült Draskóczy László sokak által ismert Ároni áldás kánonja Dr. Balogh Lázár vezényletével. Hálás szívvel gondolunk vissza az alkalomra annak reményében, hogy sok hasonló eseményen vehetünk még részt a jövőben.

Chikány Dániel
kórusvezető

Hivatali idők és elérhetőségek:

Hétfő: 10-12 óra, Csütörtök: 10-12, 16-18 óra

Cím:

Budapest 1165 Budapest, Baross Gábor u. 23.

Telefon: 403-6855, 06/30-867-89-68

E-mail: budapest-matyasfold@reformatus.hu

Honlap: <http://www.matyasfoldiref.hu>

Hírek gyülekezetünk életéből

Május

19. Pünkösdvasárnap felnőttek konfirmációs fogadalomtétele

Június

1. 18+ ifisek napja

2. Tanévzáró gitáros-zenés istentisztelet. Igehirdető: Czikó Györgyi beosztott lelkész

16. Gyülekezeti nap, közös ebéd a gyülekezeti ház udvarán

24-28. Hittantábor 1-3. évfolyamosok számára

Július

5-10. Gyülekezeti csendeshét Balatonszárszón

15-19. Hittantábor 4-6. évfolyamosok számára

22. Ifi délután

Augusztus

3. Ifi délután

12. 18+ ifi délután

25-29. Tizenévesek ifjúsági tábora Diósjenőn

Szeptember

1. Tanévnnyitó gitáros-zenés istentisztelet. Igehirdető: Czikó Györgyi beosztott lelkész

9-13. Gyülekezeti csendeshét Mátraházán

27. Ráday-napok - Ifjúsági találkozó

28. Ráday gyülekezeti nap és kórustalálkozó

Október

4-6. Házaspárok hétvégéje

6. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Kovács Áron kistarcsai lelkész

25. Ruhabörze

25-26. Budapesti Református Ifjúsági Találkozó

Tervezett alkalmaink

Október

31. 16:00 XVI. kerületi protestáns megemlékezés reformáció alkalmából a Reformátorok terén
 31. 18:00 Reformáció ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással

November

3. Gitáros-zenés istentisztelet
 8-10. Ifjúsági hétvége a 18+ fiatalok részére
 24. Adventi női délután

December

1. Gitáros-zenés istentisztelet
 2-7. Adventi esti istentiszteletek teológus hallgatók szolgálatával
 8. Adventi közösségi délután hittanosainknak
 22. Gyülekezeti karácsonyi ünnepély

Kereszttségben részesültek:

Kiss Johanna Szófia	Nagy Ábel
Sztodola Noel	Török Erik
Gedei Vivien	Vakán Hanga
Kovács Luca	Magyar Málna Dorka
Csuk Ádám Dávid	Kántor Zalán
Berczki Alexandra	Albu Panka
Totisz Gergő	Csízi Bodza
Hódos Levente	Szabó Amira Lara
Hódos-Gillich Róza	Maksa Zoé
Hódos-Gillich Zora	Maksa Gergő

Házasságot kötöttek:

Szücs Bence és Horváth Evelin
 Forgó Bence és Schubert Janka
 Niederkirchner Tibor és Koncz Réka
 Bátki Dániel és Szücs Réka Boglárka
 Sas Patrik és Baski Virág
 dr. Balogh László Attila és Sándor Violetta

Halottaink:

Tóth Bulcsúné	
Sz.: Iklódy Katalin	72 éves
Acsai László	85 éves
Seres István	85 éves
Soós Elza	
Sz.: Kiss Elza	90 éves
Kerekes Róbert	50 éves
Forrai Ferenc	92 éves
Szűcs Kálmánné	
Sz.: Zámbó Erzsébet	73 éves
Blahó László	83 éves
Pámer Imréné	
Sz.: Tamás Aranka	86 éves
Bartus Imre Józsefné	
Sz.: Egri Erzsébet	84 éves
Jónás Imre Gyula	73 éves
Sebők Lajos	85 éves
Czövek Rudolf	90 éves
Szirmai Lászlóné	
Sz.: Kapuvári Irén	87 éves

Gyülekezeti alkalmaink

<i>Istentisztelet</i>	Vasárnap 10.00
<i>Hittanóra</i>	Vasárnap 10.00 (iskolai tanév idején - három csoportban)
<i>Gyerek istentisztelet</i>	minden hónap harmadik vasárnapján 10.00 - gyülekezeti ház (iskolai tanév idején)
<i>Konfirmáció-előkészítő</i>	Vasárnap 11.15
<i>Imaóra</i>	Szerda 18.00
<i>Bibliaóra</i>	Csütörtök 18.00
<i>Ifjúsági óra (18 évestől)</i>	Hétfő 18.30
<i>Ifjúsági óra (13-17 évesek)</i>	Szombat 17.00
<i>Dolgozók és családos felnőttek bibliaórája</i>	Péntek 18.00
<i>Gitáros istentisztelet</i>	Minden hónap első vasárnapján 17.00

Utak

Egyenesek, görbék, göröngyösek, virágosak... De sokfélék is voltak! Most, hogy már elkoptak a talpam alól, szeretek visszaemlékezni rájuk és még egyszer végigjárni gondolatban: jókat és rosszakat. (...) Kíváncsi voltam, élményszomjas. Szerettem magam felfedezni kis ösvényeket. (...) Szerettem kicsi édes városkákra bukkanni. Rejtőzködő titkos kerteket bejárni és sötét fenyvesekben bolyongani, ahol ruganyos a föld a sok lehullott tülevéltől. Hogy szerettem az úttalan utakat az erdélyi havasokon! Az elbújt esztenákat, a kiszáradt patakmedreket, a tengerszemek partját, a Tátra kapaszkodóit. Helvécia gleccserein a lábnyomnyi nyaktörő ösvényt, az alpesi rózsás lejtőket, s a középkori városkák macskaköves sikátorait. Izgulva várni, hogy az utca végén, a sarokfordulónál kire-mire bukkanok.

Az az igazság, hogy módfelett szerettem csavarogni girbe-görbe ismeretlen utakon. Tágra nyílt szemmel szomjas szívvel, öntudatlanul, nyugtalanul keresni, kutatni a titkot. A létezés célját, az élet értelmét.

Zsákutcákba is tévedtem, melyekből nem volt kiút. Falba vertem a fejem, konok próbálkozásaimban, hogy ott menjek át, ahol nem lehet. Nehezen, de megtanultam kihátrálni ezekből a kelepcekből odáig, ahol elvitettem az irányt. Kerestem új utat, és mentem, mentem újra a magam útján tovább. Nem figyeltem a „tilos” jelzésekre, nem törődtem az irányt mutatókkal, és hányszor kerültem vissza oda, ahonnan elindultam, amikor pedig azt hittem, hogy előre haladok. Ó, mennyi, de mennyi utat bejártam, míg az igazira rátaláltam. Jártányi erőm alig maradt a sok kóborlásban. Hogy elfáradtam!

És mikor végre az egyenesbe jutottam, sajnáltam a sok elvesztegetett

időt a hiábavaló csatangolásokban. Hogy miért is nem ismertem fel fiatalon ezt az egyetlen járható utat? Miért is fecséreltem el a sok időt, erőt „esztelen” kalandozásokban? Kárnak és szemétnak ítéltem akkor minden utamat, a sikereseket éppen úgy, mint a sikerteleneket. De most a végén rá kell jönnöm, hogy semmi sem volt hiábavaló.

Isten „hosszú pórázon” járatott, de a „pórázt” Ő tartotta a kezében. Iskola volt a sok feleslegesnek látszó vándorlás.

Kátyúk, szakadékok, lejtők és kapaszkodók előre elrendelt sora: mindig a cél felé vitt közelebb.

Az eszközt formálta az úttalan utakon az, Aki szent kezébe vette. Meg kellett járnom az utakat ahhoz, hogy csetlő-botló embereknek segíteni tudjak. Hogy a tévelygők higgyenek az útmutatásomnak. Hogy a tántorgók meg tudjanak kapaszkodni bennem. Nekem elhiszik, elhihetik, hogy a zsákutcák nem vezetnek sehová, hogy a fal kemény s a betört homlok fáj.

Csodálatos az, hogy így az egyenesben milyen világos lesz az ember előtt az: miért kellett annyi utat bejárnia, miért kellett lesántulnia, sokáig sötétben kódorognia. És milyen csodálatos, hogy így a végén mennyire megtanulja az ember áldani azokat a fásasztó, hiábavalónak vélt utakat. Mikor elrendelt útját felismeri, mikor megvilágosodik előtte az út. Aki az igazság és az élet is, akkor megnyugszik a lélek.

Nagy felismerés az, hogy nem volt hiábavaló semmi, mert vezetett és őrzött Valaki, s hogy elsüllyedt utak végén ide elérkezni jó.

Részlet Zs. Tüdős Klára: Isten markában c. könyvéből (Kálvin Kiadó, 2018)